

RECENZE | My Bloody Valentine

JINDŘICH GÓTH | ROCK & POP | 1.7.2013 | str. 88 Live

Slastné topení se ve zvuku

PRAHA, DIVADLO ARCHA, 10. 6. 2013

Tímto koncertem se definitivně potvrdilo, že návrat My Bloody Valentine měl a má smysl. Protože tohle nebylo žádné nostalgické vzpomínání na zlaté časy britské nezávislé kytarové scény, ale přímý úder na solar. Naprostý zvukový luxus, lukulské hody pro všechnychny smysly. My Bloody Valentine na scénu nastoupili jakoby mimochodem krátce po deváté hodině a s prvním úderem do strun a bicích odstartovali neskutečně krásný hudební a obrazový trip. Kevin Shields je perfekcionista ve studiu i na pódiu, takže naprosto vše bylo podřízeno celkovému dojmu, který byl omračující. My Bloody Valentine okamžitě vyplnili celou **Archu** svým křišťálově jasným a dokonale čistým zvukem, který se stále vyvíjel, měnil před očima. Byl éterický, ale zároveň tak masivní, až jsem měl pocit, že ho můžu uchopit rukama a hníst ho, tvarovat a lámat dle svých představ.

Bylo celkem jedno, jestli kapela právě hraje z comebackového alba *m b v*, nebo jestli zní nějaká klasika z *Loveless* či *Isn't Anything*. Valentines ke své hudbě přistupují tak, jako kdyby ji právě v tu chvíli tvořili. Jako by zaznamenávali cosi, co visí ve vzduchu a potřebuje dostat konkrétní tvary. Místy jsem měl dost intenzivní pocit, že se My Bloody Valentine dotýkají hudebního absolutna a při drtivém noiseovém finále, kdy ušní bubínky opravdu dostaly zabrat, jsem zažíval pocity, jaké mám při sledování finální scény průletu do jiné dimenze v Kubrickově *2001: Vesmírné odysee*.

A propos, je velmi potěšitelné vědět, že se My Bloody Valentine stále drží svého strohého a striktně „nezávislého“ přístupu k věci. Čili žádné vykecávání se mezi písničkami, žádné hrané úsměvy a přesvědčování, že jsme nejlepší publikum v galaxii a podobně. Kapela se mezi skladbami soustředila na výměnu nástrojového parku a práci se zvukovými efekty a po doznění poslední skladby Shields téměř neslyšně prohodil „Thank you, good bye“ a zase se jako by mimochodem společně s ostatními odporoučel do zákulisí a nechal nás, ať se s tím ohromujícím zážitkem popasujeme, jak chceme. Za sebe tvrdím, pokud to dostatečně nevyplývalo z předchozích řádků, že to byl horký adept na nejlepší a nejdobrodružnější koncert tohoto roku.